

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 110 Вторник, 14 септември 1971 г.

(3064)

Год. XXVIII

Цена 2 стотинки

ТЕМПОВЕ, КОИТО ТРЕВОЖАТ

Гроздоберът в АПК—Павликени—с плюсове и минуси през усилените дни. Задачата сега е: да се воюва за всяка шайга грозде за износ!

През тази година АПК — Павликени трябва да изнесе 7300 тона грозде за външния пазар. Това представлява една трета от общия износ на грозде от окръга. Въпреки падналите в землицата на някои ТКЗС градушки, възможности за успешно изпълнение на тази задача има. Гроздето е в подходяща зрелост, амбалаж не липсва, но не навсякъде е създадена добра организация за гроздобер. На личната работна ръка в много стопанства е развиста нещелесоборно, няма почти никаква мобилизация на трудовите ре-

зерви, разяснителната работа по важноста на момента за гроздоберната кампания е слаба. („Нямаме хора за гроздобер, защото кооператорите предпочитат да работят на цвекло то, където заплащането е по-голямо“). По причини главно от организационен характер стопанствата в Горна Студена, Сухин дол и Дъскот са започнали беритбата на грозде за износ едва преди 4—5 дни вместо на 1 септември. При дневен график 15 тона в ТКЗС — Горна Студена до 12 септември са на брали 16 тона грозде за износ, а стопанствата в Павликени и Дъскот изпълняват дневния си график за износа на грозде за три дни. Не е по-добро положение и в Бяла черква, и във Върбовка. Нанстина, сега е време за равностметка — трябва бързо и без загуби да се приберат и захарното цвекло, и царевичката, и реколтата от трайните насаждения. Но не трябва да се забравя, че основната, структуроопределящата култура в икономиката на АПК — Павликени е гроздето. То е въпрос и на материална заинтересованост, и на трудова чест за всички от агрокомплекса.

Още в началото на този месец в Михалици бяха мобилизирани в гроздобера за износ всички, които могат да работят. Наред със служителите в помощ на лозарите действа и кооператорите от граднирската бригада. Хората тук работят от ранна утрин до късно вечерта. Така ТКЗС — Михалици започна да бере дневно по 40 тона грозде за износ. Дневният график от 50 тона все още е трудно до стигим — чистенето на бито то от градушка грозде намалява производителността на берачите, но в това отношение вече се вземат мерки.

Благодарение на добрата организация на труда планият за износа на грозде в ТКЗС — Карансен вече е изпълнен близо 50 на сто, но и тук предстои още много работа, за да бъде с чест изпълнена голямата и отговорна задача.

В най-скоро време всички стопанства от АПК — Павликени трябва да вземат действителни мерки, за да могат от утре (15 септември) ежедневно да изпълняват графика си за износ на грозде. Тези мерки са реално осъществими:

- да се мобилизират всички налични сили в района;
- да се разгърне масово съревнование между гроздоберачите чрез правилно използване на материалните стимули и при действителен контрол;
- да се осъществят на прак

Учени африканисти от социалистическите страни в старопрестолния град

Вчера в заседателната зала на ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново се състоя заседание на Координационния съвет на учени африканисти от социалистическите страни. Участваха представители от Съветския съюз, Полша, Чехословакия, ГДР, Унгария, Румъния, Монголия и Бългрия.

Заседанието откри акад. Евгений Каменов, директор на института за Азия и Африка при БАН.

Участниците бяха приветствани от Димитър Стоянов, първи секретар на Окръжния комитет на Партията. Той пожела ползотворна работа на учениците в старопрестолния град, в който предстои тържествено да бъде отбелязана 600-годишнината на Търновската книжовна школа — първия български университет в Средновековието. Гостите бяха поздравени и от проф. Желю Аджиев, ректор на ВПИ „Братя Кирил и Методий“.

тика здрава трудова и техно логична дисциплина.

До края на месец септември АПК — Павликени трябва да предаде за износ 5000 тона грозде. Гроздоберът навлиза в решителна фаза и темповете еже дневно растат. Гара Павликени не ще бъде, а дори и сега не е в състояние да обработи бързо и качествено докарваните количества грозде. Теренът на гарата е замърсен; шайгите се стоварват направо на земята; в чер се работи при светлината само на една електрическа крушка, а камioniите на стопанствата чакат да бъдат разтоварени до 9-10 часа вечерта. Наред с мерките, които трябва да се вземат за подобряване състоянието на гара Павликени, наложително е да влезе в действие и товарна гара Стамболово.

Старата лозарска слава на плодородната земя край Росица не бива да помръкне.

Йордан ВЕЛИКОВ

ПРЕДСРОЧНО

Колективът на ДДЗ „Елба“ в Елена постигна хубава трудова победа — предсрочно изпълнение на деветмесечния производствен план. Социалистическото съревнование продължава с неотслабваща сила, за да бъдат завоювани нови успехи до края на годината.

Валентин АНТОНОВ

На строителните обекти — борба за всеки час и ден

● НА ХИМКОМБИНАТА — С НЕОТСЛАБВАЩИ
ТЕМПОВЕ

● ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА НАД 700 АПАРТА-
МЕНТА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

В ранните часове на 12 септември — първият работен ден след Пазника на свободата — строителите и монтажниците на Химкомбината край Свищов бяха по работните си места. В този ден особено много се отличиха бригадите на Данчо Кръчов, Димитър Милушев и Сава Темелков от „Металстрой“ — София, които завършиха с 8 дни предсрочно главната 800-метрова междучехова естакада.

На „пълни обороти“ се работеше и на Водния блок, който подава химически очистени води за промишлените нужди на 120-мегаватовата ТЕЦ. Работниците и специалистите в тези дни научаха и друга радостна новина — доставянето на първата букова дървесина за Завода за вискозна целулоза, който до края на годината трябва да влезе в строй.

По десетките строителни площадки кипи напрегната трудова надпревара за срочно и предсрочно завършване на предвидените пускови обекти.

Отговорна задача стои пред строителите във Велико Търново. До края на годината те трябва да предадат повече от 700 апартамента на гражданите, да осигурят изграждането на редица промишлени и културно-битови обекти.

В навечерието на Девети септември по всички строителни обекти намери широк отзвук призивът на градския комитет на Партията и градския народен съвет за използване на всеки ден и час. Неделият ден на 5 септември строителите из ползуваха като цял работен ден. Същото направиха и бригадите на Стойко Бонев и Иван Христов и на 12 септември. В пълен състав на 12 септември се явиха на работа и колективите, ръководени от груповите технически ръководители Милчо Кръстев, Крум Борисов и Никола Костов, които изграждат окръжната болница, складовата база на Дълга лъка във Велико Търново и Завода за стъкло в гр. Елена.

Съветската делегация — във Велико Търново

Гостуващата у нас, по случай 27-та годишнина на социалистическата революция в България, съветска делегация, водена от Евгений Сизенко, секретар на Областния комитет на КПСС — Московска област, де рут в Върховния съвет на РСФСР и председател на Областното отделение на дружеството за съветско-българска дружба, пристигна в събота във Велико Търново.

листическа сбирка, разгледаха паметниците от епохата на Средновековието и Възраждането.

Здравко ОТЧЕВ

РУМЪНСКИТЕ ГОСТИ ОТПЪТУВАХА

Във връзка с чествуването на Деня на свободата на 8 септември в окръга пристигна делегация на град Александрия, Телеормански окръг, Социалистическа република Румъния, с ръководител Теодор Роман, секретар на Окръжния комитет на Румънската комунистическа партия.

Пратениците на румънския народ се запознаха с работата на агропромишления комплекс в Павликени, посетиха Плевен, Гривица, където за свободата на България са воювали и румънски войни, разгледаха Бургас, Варна.

В неделя се състоя среща на борото на Окръжния комитет на Партията с представителите на Социалистическа република Румъния. Първият секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов запозна гостите с успехите на окръга, с предстоящите задачи.

На 12 септември делегацията отпътува за родината си.

Гостуването на германската делегация в окръга

Скъпи гости на трудовете се от нашия окръг са членове те на делегацията от околия Кьотен, окръг Хале, Германска демократична република. В нейния състав са: Валтер Хенце — секретар на Околийския комитет на ГЕСП, ръководител на делегацията, Ених Барцел — представител на Националния фронт, Вили Бошат — началник на отдел „Растениевъдство“ при Околийския народен съвет, Ото Ян от Племенина — инспекция при Околийския народен съвет.

Вчера членовете на делегацията имаха среща с председателя на Окръжния кооперативен съюз Стефан Петров.

Представителите на Германската демократична република гостуваха и на Свищов.

Братски

поздравления

Трудещите се от нашия окръг имат традиционна дружба с трудещите се от Полтавска област на СССР и Краковското воеводство в Полската народна република.

По случай Празника на свободата Полтавският областен комитет на КПУ и Областният съвет на депутатите на трудещите се и Воеводският комитет на Полската обединена работническа партия в Краков са изпратили поздравителни телеграми до Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет. В тях те поздравяват най-сърдечно трудещите се от окръга с 27-та годишнина на социалистическата революция и им пожелават нови успехи.

УХАНИЕТО НА ПРАЗНИЧНИЯ ДЕН

Изгревът на Свободата. Той дойде със заревото на слънчевия деветосептемврийски ден на 1944-та, погали тридветните и червени знамена, изпълни площадите с възторжени хора.

Вече двадесет и седем години срещаме този Ден първи все така — с много знамена, с лозунги, с плакати, с възторжено „ура“. Ликува България, празнува своя рожден ден Свободата.

Девети септември. Велико Търново пак е потънал в знамена. Улиците са оживени. Часът е точно 9.30. На официалната трибуна са: Димитър Стоянов — първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Йордан Костов — първи зам.-председател на Централния кооперативен съюз, Димитър Тужаров — председател на Окръжния народен съвет, Никола Василев — секретар на Окръжния комитет на Партията, Петко Кожухаров —

председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Петър Яламов — първи секретар на градския комитет на Партията, Иван Генджов — председател на градския народен съвет, гостуващата в окръга делегация от околия Кьотен, окръг Хале — Германска демократична република, с ръководител Валтер Хенце, членовете на делегацията от град Александрия, Телеормански окръг, Социалистическа република Румъния, с ръководител Теодор Роман, активни борци против фашизма и капитализма, членове в производството.

С твърда стълка пристъпват колоните. В челото на манифестацията е колективът на младалдотото предприятие във Велико Търново — Заводът за замятащи устройства. След него работници от фабрика „Васил Мавриков“ носят голям плакат: „В чест на празника да-

дохме над плана 400 000 метра тъкани“. „Денят на нашата победа ще славят вековете“ — такъв лозунг издигат свилоучачките от фабрика „Васил Коларов“.

Площадът трепти от твърдата стълка на възпитаниците на Висшето народно военно училище „Васил Левски“. Тяхното мощно „Ура!“ дълго огласа въздуха, пълни сърцата ни с радост, с гордост.

Тържествените, развялвани колонии се сменят с пеешите редици на учениците. Високо над тях се издигат лозунги, плакати, които изразяват най-светлите, най-съкровени ни чувства, любовта, вечната ни обич към великата съветска страна. И цвети, много есенци цвети обсилват трибуната, насичат въздуха с уханието на празника.

на социалистическата революция у нас се състояха във всички градове, общини и по-големи селища на окръга.

В Елена скъп гост на трудовете се бе пребиваващият в града Анатолий Григориевич Руткевич, бивш червеноармеец, преводач в съветското команданство в града през 1944 година.

Навсякъде чествуването на Празника на свободата бе ярък израз на единството и сплотеността на трудещите се около Централния комитет на Партията и правителството.

НА СНИМКАТА: Възторжени са деветосептемврийските редици на трудещите се във Велико Търново.

Петър КАИШАНОВ
С. И. КАЧАРОВ

ЧАСОВИ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ ЗАВОЕВАНИЯ, НА СПОКОИНИЯ НИ ДЕН

На 15 септември служите от органите на МВР за двадесет и седми път ще празнуват своя ден. Създавайки челичен юмрук за защита на революцията, Партията изпрати в Държавна сигурност и Народната милиция най-верните си синоне — партизани, политзащитници, концлагеристи, комунисти и комсомолци. Под нейното ръководство, вдъхновени от доверието и вече 27 години те защитават социалистическите завоевания на нашата Родина, бдят над мирния и градивен труд на народа, над неговата сигурност. Проявиха героизъм и себепридаване, някои пожертвуха и живота си в борбата с враговете на социализма. Органите на МВР успешно се справиха с класовия враг, разгромиха и продължават да гроят всяка империалистическа агентура, всеки, който вдига ръка да смути мирния ни трудов живот, който

се опитва да спъва победоносния ход на социализма. Под ръководството на своята изпитана Партия, опирайки се на безкористната братска помощ на Съветския съюз, нашият народ постигна огромни успехи в социалистическото строителство. Сега, в изпълнение на решенията на Десетия конгрес на БКП, той воюва за изграждането на развито социалистическо общество, за своето щастие и благоденствие. Но ние живеем в епоха на остри класови сътресения. И колкото по-големи са нашите успехи, толкова повече расте злостната империалистическа сила. Макар и лишени от социална почва за действие, чуждите разузнавателни центрове не се отказват от подривната си дейност в България. Изпращат агенти и разузнавачи, опитват се да съживят отредките на отдавна миналата в историческия архив капитали

стическа класа. Срещат се все още тук и там хора, които се опитват да живеят по лек начин, разхитители и крадци на народното имущество, рушители на обществения ред, хулигани, безделници и закононарушители. Всичко това изисква органи на МВР да бъдат на своя пост и като часови да бдят за извоюваната с толкова жертви свобода, за спокойствието на народа. Да обединят силите си и упорито, настойчиво и системно да търсят, да разпознават враговете на народа. Под ръководството на Окръжния комитет на Партията служителите от Държавна сигурност, Народната милиция и Противоположарната охрана във Велико-търновски окръг влагат всичките си сили и професионално майсторство за успешно решаване на големите задачи, които поставят пред тях решениата на Десетия конгрес. Ръководно начало за нас е казал Тодор Живков: „Като се засилва работата за предотвратяване на престъпленията, трябва същевременно да се прилагат най-строги мерки срещу злостните нарушители на социалистическата законност, умело да се съчетава борбата за разкриване и наказване на престъпленията с възпитателно въздействие върху нарушителите и другите членове на обществото“.

Служителите от Държавна сигурност успешно се противопоставят на идеологическата диверсия, прокарвана по различни канали и в различни форми. Разкрити, разобличени и изгонени от окръга и страната бяха някои граждани на капиталистически страни, занимаващи се с подобна и друга враждебна на социалистическата ни действителност дейност. Разкрити бяха и анонимни автори на злостни измислици и клевети, разпространители на слухове и вражеска пропаганда. През тази година бяха предотвратени повече стопански и криминални престъпления, създаден бе по-добър обществен ред, разкрити бяха всички тежки криминални престъпления. В тази наша работа ни помагат доброволните отряди, органите на прокуратурата, Отечествен фронт, Комсомолът, Профсъюзите, цялата наша общественост.

Народът обича и тачи служителите на МВР, защото знае, че те нямат други интереси, освен неговите. А ние не забравяме, че сме бойци на тихия, но нестхващ фронт. На фронта трябва да се воюва, да се побеждава, да се печелят битки. И ние сме уверени, че ще печелим тези битки.

Радул МИНЧЕВ
началник на Окръжно управление на МВР

Там, където улиците, хората и автомобилите се срещат, тяхното присъствие е особено необходимо.

Сн.: Николай КАЧАКОВ

Комунист

На служителите от МВР

Не знам на колко си години,
но аз познавам пътя чист
по който ти безсмъртен мина
със името на комунист.

Устата кървава мълчала
на сълзи лопина капчица вода,
за да шуми животелна и бяла
тя днес в народната бразда.

С гърдите си докрай да спираш
настрени вражи ветрове,
когато трябва да умиращ,
щом бащин край те позове.

Не от стомана и от скели
чертан е верният ти път —
минава той през южни бели,
където твоите стъпки бдят.

Не знам на колко си години,
защото все тъй поривист
на страж със общ неистина
стоиш, несменен комунист!

Неделя КИСТОВА

ЕДИН БЕЛЕЖИТ РОДОЛЮБЕЦ

Иван Цанев Каланджиев е един изключително заслужил българин в борбата против османското иго. Роден е в Лясковец през 1831 г. в среда на родолюбци. Дядо му Вачо Каланджиев е взел дейно участие в гръцкото движение през 1821 г., наречено „гръцка завера“. Сражавал се храбро, начело на отряд гръцки въстаници, той не е можел да се върне в отечеството си и останал там като капитан на рибарски кораб, в очакване на нови битки. Загинал в жесток бой, като капитан на няколко каланджии (гръцки военни кораби), откъдето си спечелил прозвището Каланджиев, останало родово име на потомците му.

Синът му — Цани Каланджиев (1798—1869 г.) наследил борческите качества на баща си. Но у него те били подсилени и от жаждата за мст на бащините убийци. С тая жажда той взел участие в две войни на Русия против Турция от 1828—29 г. и 1852—56 г. В 1842 г. се озовал в Браила, като участник в подготовката на Раковски бунт. Участвувал е в делегацията по коронясването на император Александър II (1856 г.). За това и за бойните му подвизи и заслуги той бил провъзгласен от самия Александър II за почетен руски гражданин и останал да живее в Кишинев.

Синът му Иван наследил качества на баща си и получил солидно образование, отначало в Лясковец, а след това в Свищов при известния на времето си Христак Павлович — Дупничанин, баща на големия художник Николай Павлович и в Елена при Иван Момчилов, където останал до 1847 г., когато баща му го отвел в Русия. Завършил Духовната семинария в Киев и Историко-филологически факултет. Когато започнала Кримската война, той се записал в редовете на войската, за да посвети младите си сили на борбата против турските пороби-тели на отечеството му. При завръщането си минал през Болград. Тук местните първенци успели да го убедят да стане учител на българските деца (1856). Младият идеалист с жар се заловил с просветната си мисия, но когато според Парижкия договор от 1856 г. Болград трябвало да се отстъпи на Русия, той се принудил да се прибере в руските предели. Установил се в Кишинев при своя баща. Синът е вече Иван Степанович Иванов, с което име е записан в културно-просветната ни история. Отначало бил назначен за инспектор на бесарабските училища, но наскоро руското правителство го назначило за управител на българските селища в руска Бесарабия. На тази длъжност, чието седмично е бил град Комрат, Иван Степанович прекарал от 1864 г. до 12 ноември 1866 г.

Още в 1856 г. той е дал идея на бесарабци да открият гимназия в Болград, като е подпомагал с всичките си сили и средства осъществяването на това крупно дело. Гимназията била открита в 1858 г. По уредба и резултати тя била едно голямо просветно постижение, станало много известно и на българите в родината и на духовната ни емиграция в Букурещ, Белград и Цариград.

С голямо усърдие и любов той е полагал грижи за уреджане на българските народни училища из Бесарабия, като убеден привърженик на идеята „Чрез просвета към свобода“. Благодарение на него се открива гимназиално училище и в Комрат.

Грижейки се за образованието на бесарабските си братя, страстният патриот се отдал и на оживена публичистична дейност. В руските вестници и списания или в отделни брошури, той излагал положението на българите и пленявал сцената на българите и пле-

дирал за по-големи грижи за живота и просветата им, като не престава да работи и издига глас за освобождаване на поробеното Отечество.

По време на Сръбско-турската война (1876 г.) той събрал доброволци (българи и руси), а също и средства за екипировка им. Сам заминал за Белград, където имал редица срещи и се запознал с положението на българите. Поддържал оживена преписка с Раковски, Христо Ботев, Филип Тотю, Панайот Хитов и др. Още в 1869 г. образувал дружество за разпространение на образованието, в което са събирали и пари за подпомагане на освободителната борба.

Но най-широка дейност той проявил през 1877 г., в подготовката на Освободителната война. Наложили си политическа мисия пред правителствата в Белград и Букурещ, явявал се пред отговорни фактори в Руската армия. Най-после делото било увенчано с успех — на генерал Столетов предан шест български дружини от 6000 души.

След войната Иван Каланджиев станал член на временно то гражданско управление, по-късно — вице-губернатор и управяващ Пловдивска губерния. Бил е губернатор и на Русе. На всякъде той давал ценен принос не само за организирането на административния апарат, но и за издигането и уредбата на просветното дело.

Последните години от живота си прекарал в Кишинев, където починал в 1902 г. Статията и брошурите му по въпросите за българските колонии в Русия, за училищното дело и българското опълчение са издадени в сборник „О некакихъ выдающихся событияхъ в современной жизни Болгаръ“, Кишинев — 1896 г. и II издание от 1900 г. Бил е член на книжовното дружество (днешната Академия на науките).

Л. ТАБАКОВА

Комсомолците продължават да помагат

Отмина бригадирското лято, но комсомолците от Джулюница продължават да помагат в консервната фабрика „Домат“. Напрежението тук не спада и техният труд е особено необходим — в чистенето на липерки, патладжани и други. Бригадата с командир Кръстил Дунев е заслужила уважението и доверието на ръководството и работниците. Момчетата и момичетата работиха преди това в местната младежка бригада, свикнали са с работата. Като всяка бригада и тази има своите първенци, които почитават по 150—170 кг зеленчуци.

Наградата за ценната помощ на младежите през тези особено напрежени дни ще бъде една екскурзия до Варна — отплатя за разбирателното, което проявяват към нуждата от работна ръка.

Денка ЖЕКОВА

Вести от Свищов

Българо-полската археологическа експедиция започна поредната си научна кампания на разкопките в античния град Нова край Свищов.

В полския колектив влизат научни работници от Варшавския университет и се ръководи от проф. д-р К. Маевски, а нашият, под ръководството на акад. Димитър П. Димитров, се състои от археолози от Археологическия институт към

БАН и от Окръжния исторически музей.

Полските и българските специалисти продължават изследването на обществени и архитектурни комплекси и ще започнат проучването на форумата — централния градски площад, намиращите се край него обществени сгради.

Иван ВАСИЛЧИН

Всяка измината година все по-красив и привлекателен става центърът на Свищов. Скоро тук ще изиски снага още една красива и белокаменна сграда — Дом на културата с кинотеатър. Наскоро, в съдействие с ВФСИ започна изграждането и на Дом на химика. До края на тази година ще бъде завършено строителството на новото студентско общежитие. То ще бъде красива двукорпусна сгра

да, на четири етажа, която голяма тераса ще бъде свързана със старото студентско общежитие и ще има клуб, фет, спортни зали и др. В нея ще живеят над 400 студенти-курсисти на следипломно обучение.

В стадий на проектиране нов, голям корпус за ректорат

Николай МИЛЧЕВ

СВОЙ И УВАЖАВАН

кушение над касиерка във Велико Търново, добрал се до там с откраднатата кола. И той без колебание пристъпва към него: — Моля, документите за проverka.

— Но... аз съм войник в ж.п. поделение... и съм ги забравил там.

— Значи и в този случай сте в нарушение.

И Кръстю с поверително строг, респектиращ глас му казва:

— Пред мен, където кажа аз, там ще вървите. Направте ли най-малък опит да се отклоните, ще стрелям!

Действително се оказва, че това е търсеният затворник.

Вече 4 години Кръстю служи „на кола“. Някои завиждат „Лесно им е на тях — седят си в колата и — готово...“

Да! Може би е така, ако седнеш в колата само да мине времето. Но за старшина Кръстю Кирчев всеки патрул е едно отуване към дълга, една отплата към трудовете хора за светлините, които те запалиха по нашата земя.

Патрулната кола лети от квартал на квартал. Закъснели пътници поздравяват с влигната ръка. На площада група младежи веднага подхващат разговор с него. Намират общ език. Той е свой и уважаван навсякъде. Дори системният на рушител по КАТ няма какво да противопостави на неговите правилни доводи, когато му отнема регистрационния талон на колата.

— На добър път! — пожелава му Кръстю, въпреки нарушението. Така както изпраща след проверка всеки гражданин.

Неделя УЗУНОВА

СЛЕД ВСЯКО ТРЕВОЖНО ИЗЗВЪНЯВАНЕ

Следствените протоколи са лакейски. Като лекарска днаг ноза. В тях не се споменава за безсънните часове и нощи, за напрежението търсене — по някога в продължение на месеци, на пътя към истината. Трудният път към истината — защото за тях той винаги търгва от обрнатата посока, от края към началото, от последната фаза към всичко, което я е предхождало. Многогодишният им опит е полезен, но никога — достатъчен, защото всяко тревожно иззвъняване на телефона означава търгване към неизвестно то — зад него винаги стоят различни хора, различни случаи.

И когато полк. Марин Попов, началник на стопанския отдел и подполк. Димитър Стоев, на чалник на криминалното отделение при Окръжното управление на МВР във Велико Търново разгръщат папките, в които са събрани вече решението уравнилия на много човешки съдби, зад всяко от тях виждат своите хора, техния труд, техните усилия. И в този смисъл те с основание се гордеят с тях — няма неразкрито тежко криминално престъпление, много зло употребили със служебното си положение лица трябвало да си припомнят нормите на социалистическото ни общество. Един широк диапазон от съзнателни, умислени или лекомислени деяния — всички в разрез с неговия морален кодекс. Напрегната и успешна работа на служителите от органите на МВР във всички тези случаи е била равнозначна на края на една тревога или основателно съмнение, била е, с една дума — въз

мездното. Следствените протоколи свидетелствуват колко неочаквано е идвала тревогата, за да смути часовите и мислите на хората, да ги отгори или нарани, а понякога да прекъсне или обърка житейската нишка на съдбата им.

Едва ли жителите на Ново село, застанали пред гишето на началника на пощата Тодорика Игнатова са подозирали колко много техни поредици спестявания са им необходими. Месечият наред тя си „заемала“ пари от поверената ѝ каса, покривайки дефицита чрез комбинации със сумите на вложителите, вписвани седмично по-късно в съответната партида. Докато неизбежното се е случило. Един потърсен и невинен в партидата влог, един сигнал, една финансова ревизия, констатираща злоупотреба на 10 200 обществени левове.

И други подобни комбинации има в тези протоколи. Краят им е идентичен, макар понякога нещата да е могло да се предотвратят и в по-ранния им стадий, ако не беше прекалената доверчивост, ако не съществуваше желанието на някои хора да си затворят очите и да получат своя дял от тези комбинации. В продължение на 2—3 години работниците от бригадата на Никола Пенчев Йорданов към Специализиран район — Велико Търново получават около 30 000 лева за неизвършена от тях фактивна работа, вписвана от техническия им ръководител. Само с мълчаливото съучастие е било възможно да се „бърка“ толкова дълго време в джоба на държавата. А това съучастие е

възнаградено с 29 000 от посочената сума.

По същия начин е било възможно Стефан Лазаров, стокавед на търговската база в Габрово към ДСО „Търговия на едро“ — представителство Горна Оряховица, да събере от познати и приятели 5680 лева, за да ги снабди с нафтови печки, използвайки служебните си връзки в ЗИТ „Металургия“. В случая прекаленото доверие е останало за сметка на приятелите и познатите. Именно недобрият в нашия взаимоотношения противоречия на принципите на обществото ни, а този, който го причинява неизбежно трябва да понесе наказанието за своето деяние, наречено прост кражба.

Всяка страница от тези папки е доказателството, че твърде много дължим на тях, на служителите на МВР, за да се чувстваме сигурни на улицата, в дома си и оставяйки в заключената служебна каса суми, в които е заложена честта ни. И едва ли е необходимо да се разказват с подробности още много случаи, в които тази сигурност е била защитена с цената на много, на голям, но не видим за нас труд. Разкриването на криминалните престъпления, многократно осъждани за кражби, братия Костадин и Думи Сандев от Павликени, чиято последна жертва е Никола Байчев от Лясковец, залавянето на Тодор Цветков Георгиев от Голямо Велчево, Варненско, предизвикал смут в жителите на няколко села — Мусина, Лесичери, Михалици и Русаля с поредната кражба в об

Николина ЯМБОЛИЕВА

За българската литература и за Велико Търново

Неотдавна гости на Велико Търново бяха участниците в симпозиума на преводчиците на българска художествена литература в чужбина. В неговата работа взеха участие представители на СССР, Чехословакия, Унгария, Румъния, ГДР, Куба, Италия, Холандия, Ирак и др.

В просторната тераса в ресторанта „Янтра“ проведохме разговор с някои от участниците в симпозиума.

В неспиритна беседа с известния съветски писател и голям приятел на България Владимир Солоухин ние чухме неговото мнение за нашата литература:

— Традицията за близост на съветската и българската литература с всяка измината година има нови крупни изяви. Почти всеки месец в Съветския съюз излиза българска книга. В последно време аз се занимавам с преводи на Блага Димитрова, Лилия Стефанова, Ваня Петкова. Ще превеждам и стихотворения на Георги Джагаров.

Следващите ни въпроси бяха към Лаура Фотиаде от Румъния.

— Завърших българска филология в София и любовта ми към вашата литература ме кара да следя отблизо нейното развитие. Между нашите две литератури, особено от миналия век, има нещо много близко. Моите студенти предпочитат за дипломни работи теми не езиковедски, а върху българската литература. У нас почти всяка година се издават вашите класици и книгите им се разграбват от книжарниците за две седмици. От българските съвременни писатели с голяма известност се ползува Йордан Радичков.

В разговора ни се намесва Золтан Кирай от Унгария: — Ние много превеждаме и издаваме вашата литература. Излязлата от печат у нас „Антология на българската поезия“, в която влизат автори от Климент Охридски до най-младите ви поети, е великолепа. В момента издаваме „Антология на съвременната българска поезия“. Предстои издаването на друга антология, в която ще влязат вашите поети Далчев, Фурнаджиев, Фотев и др. Издаваме и книги от ваши белетристи. В чест на 9 септември унгарските читатели ще се запознаят с 800 стиха нова българска поезия.

Идвам към Велико Търново, в този причудлив град. Много ми харесва и като поет

съм омалял от него. Но под перото ми още стих за него не се е родил. Може би, защото заслужава само хубави стихове.

При нас дойде мургав младеж от Ирак — Абдул Сатар Ал Дилими:

— В мен Велико Търново живее като сън от преди пет години. Макар да съм студент в България, за пръв път идвам тук и разбирам, че този мой сън е вече действителност. В нашия град така много прилича на старинните квартали на Багдад. В единствената вечер-когато минах с моите приятели — българини и монголеци, аз усетих, че всеки камък носи в себе си една голяма история, каквато може да има само народ като българския. Вярвам, че от моите кратки разходки ще се роди прекрасен цикъл стихове за този ненадминат по красотата град. А Янтра, да си призная, винаги ще бъде за мен един сън. Шастлив сън.

Гостите са нетърпеливи, бързат. Те трябва да вземат от красотата на Велико Търново и да я отнесат в своите далечни страни.

Беседата водиха: Христо МЕДИКАРОВ и Тодор КОПАНОВ

Отзиви и рецензии

КОНСТАНТИН КИСИМОВ-ЧОВЕКЪТ И АКТЬОРЪТ

Новата книга на Севелина Гьорова, посветена на големия актьор Константин Кисимов, не е академичен театроведски труд. В нея няма и сянка от опит образът на актьора да се види през призмата на театралните схеми, течения и канони. Гьорова рисува жив портрет на незабравимия майстор на сцената с неговия неограничен блясък, увлечения, дори странности. Портретът е изключително сполучлив.

Безспорно заслугата е на авторката. Нейната близост до Кисимов, възможността й да го наблюдава на сцената и в живота са й позволили да обхване многоликостта на различните му превъплъщения. Тя е протъпила помощта и на приятелите на Кисимов (многозина от които са актьори във Великотърновския театър), на неговите колеги от Народния театър, проща да неговите писма, разлистани е ролите му, върху които той актьорът е поставил най-подробни бележки.

Но струва ми се, че не толкова заслуга, за да бъде портрет така жив и динамичен, има героият на книгата. Неговата личност е толкова богата както на основни тонове, така и на нюанси, че самият той улеснява художественото пресъздаване на образа. Може би затова читателите на книгата остават с впечатление, че на много места Севелина Гьорова сякаш престава да бъде автор, а заедно с читателя наблюдава своя герой, слуша го да говори, възхищава се от неуморната му находчивост, радва се с радостта на зрителите.

Дружеска среща на служителите от МВР

По случай Празника на органите на Министерството на вътрешните работи в събота се състоя дружка среща на служителите от поделенията на МВР във Велико Търново. Техни гости бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов и делегат на Комитета за държавна безопасност на Съветския съюз.

Кратко приветствие към служителите на МВР произнесе началникът на Окръжното управление във Велико Търново полк. Радул Минчев. Той проследи бойния път на органите на МВР през изминалите 27 години, изтъкна успехите им, постигнати под ръководството на Партията. Полк. Радул Минчев бла

годарил на семействата и близките на служителите на МВР, за разбирателно, което проявяват към напрегнатата им работа, за споделените грижи и тревоги.

В приветствените думи, с които другарят Димитър Стоянов се обърна към присъстващите на срещата, бяха изтъкнати ролята на органите на МВР за защита на социалистическата революция от посветеността на външни и вътрешни врагове. Той пожела на служителите на МВР бъдещи успехи в овладяване на опита на най-добрите им български колеги и на съветските чекисти.

Поздравление поднесе и ръководителят на съветската делегация.

Дневни вести

ПЛЕНУМ на градския комитет на Комсомола в Павликени се състоя в неделя, в работата на който вие участие секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Стефан Ланджев. Обсъдени бяха кадрови въпроси. За първи секретар на комитета бе избран Ляско Лясков.

СРЕЩА по въпросите на

културното строителство в Горна Оряховица до края на петилетката се състоя вчера в градския народен съвет, а след това бюрото на градския съвет за изкуство и култура обсъди близките задачи в областта на културата.

ДВУДНЕВЕН СЕМИНАР с дружинните ръководители от окръга завърши вчера във Велико Търново, организиран от Окръжния комитет на Комсомола. Пред участниците бяха изнесени беседи за идейно-политическото възпитание в пионерската дружина, за естетическото възпитание, учебния процес, физкультурната и туристическата дейност и др.

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„А“ РФГ

„Етър“ — „Дунав“ 3:2

МАЧЪТ ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ТРЕНЬОРИТЕ ★ ИМА ЛИ ПРОБЛЕМИ „ЕТЪР“ ★ КАК ШЕ ПРЕМИНЕ ПАУЗАТА ДО МАЧА С „ЛЕВСКИ-СПАРТАК“

Отмина и поредният пети кръг от тазгодишния шампионат на „А“ РФГ. За статистиките той остава забележителен с повишената резултатност, с две интересни „госмасторски“ ремита в София и Пловдив. За любителите на футбола в древната столица кръгът също бе предмет на оживени коментари. Защо? Нима не е задоволителен стартът на „виолетовите“, нима не радва равностойността Или пък наистина „лесмистичният тон“ на картината на мача срещу „Славия“ в София все още тежне?

Трябва решително да поздравим „виолетовия“ отбор за хубавата изjava през есента. За общо взето увереното представяне в срещите на чужд терен, за задоволителния баланс. И... да напомним, че „апетитът идва с яденето“, че любителите на футбола във Велико Търново обичат не само победните резултати, но и... хубавата, зрелищна игра. Може би именно тук ще се открият ония нотки на неудовлетвореност, които възбуждат трибуните, които дават повод за противоречиви мнения, изводи, препоръки...

Какво показва събният мач срещу „Дунав“ (Русе), последният преди почивката в групата на майсторите поради предстоящия мач с Унгари?

Великотърновските футболнисти започнаха в обичайното за тях вихрено темпо — едно призна то от всички у нас тяхно изпитано оръжие. Трябва да се съжалява, че тази истинска „вирушка“ не донесе гол, въпреки създадените две-три чисти положения. И... че в 12-та минута Хаджийски се оказа неподготвен да отрази много далечен удар на Станков. Изравнителният гол на Манолов с ефектен далечен удар в 15-та мин. (припоминим си аналогичната ситуация от миналогодишното 3:0 срещу русенци!) върна надеждите. Но до почивката вместо по-активните етърци напред излязоха отново гостите (Станков бе „изпуснат“ от С. Костов и спокойно намери Даманов — 1:2 в 43-та минута). След подновяването като че ли имаме ново издание на началото. Само, че вече с благоприятна развръзка — отново Манолов майсторски се възползва от грешка на русенския вратар Младенов — 2:2 (52-та мин.), а сетне хитро подаване пак на Манолов, намери Василев и после за Чакъров отново се откри възможност да покаже реализаторски качества — 3:2 (59-та минута)...

В този мач на предна позиция сред „виолетовите“ с № 9 бе централният защитник Ст. Чакъров. В края видяхме 15 минути, в които домакините на не затвориха играта и поехариса на пълната защита... Как виждат тия моменти треньорите? Какво е тяхното мнение за мача?

Здравко Душанов, старши треньор на „Дунав“: „Играта бе открита. Ние имаме по-добри условия, което се проявява в края на мача, когато организирахме добре фланговата атака, но не бяхме достатъчно прецизни в стрелбата. Мисля, че опитът с Чакъров в крайна сметка успя, защото той вкара решителен гол. Но е трудно такава пренастройка, в играта му имаме доста технически брех, неумение да се заемат удобна позиция, за да използва предимството си във височина. Но... той компенсира всичко с огромното си желание за достойна изjava. Харесаха ми Г. Луканов, Г. Манолов, Василев. От Великов очакваме още повече, сигурен бих грозданов. Повесихме два пъти, но не победихме, защото в отбраната имаме неразчетени

резултатът беше обратен на очакването и... трябва да променим тактиката. Прехвем 10-15 минути за запазване резултата и... евентуално контратаки за повишаване“.

— Плановите Ви за почивката? Отчитате ли горчивата истина, че досега след всяка пауза за отборът влошава играта си?

— Бюрото на секцията специално се занимава с този въпрос. Предвиждаме две срещи през тази седмица, една от които във Велико Търново, а втората в Габрово — срещу „Чардафон-Орловец“ в събота. Следващата седмица — две нови контролни срещи — една с реванш с Габрово. През третата седмица — нормална тренировъчна работа за мача с „Левски-Спартак“. Предвиждаме контролна среща с отбор от „Б“ РФГ. Практическото натоварване не ще се движи от 14 до 16 часа седмично, като особено ще заострим вниманието на физическата подготовка и изобретателността на състава.

Петър Шатров, старши треньор на „Етър“: „Традиционно тежко играем срещу „Дунав“. Противно на очаквания „бетон“, видяхме открит, нападателен футбол. Гостите на моментни се чувстваха по-сигурни в средата на терена. Те веднага използваха и грубата грешка в нашата защита при втория гол. Чест за нашите момчета, е че второто полувреме (при 1:2) не се уплашиха, на мериха сили да се мобилизират напълно, да наложат свое темпо и за кратко време да реванш мача. Доволни съм, че пак показваме умение да сменяме темпото, дори когато нещата не се развиват в наша полза. За Чакъров в нападението? Да. Всичко не може да бъде гладко. Но обстоятелствата ни налагат да използваме ръстните качества, бързината, силния удар на Чакъров... Проблеми по състава? Има. Не може да се отърсим от контузии. Все още няма сработване (надават се промени в състава). Но... вярваме, че почивката ще ни помогне...“

Защо заиграхме дефанзивно в края? Поради слаба игра на крилото Кънев, от когото се очакваше допълнителна нападателна мощ на десния фланг.

Александър ТОШЕВ

„А“ РФГ

РЕЗУЛТАТИ:

Локомотив Пд — Левски-Спартак	1:1
ЦСКА С. знаме — Локомотив Сф	1:1
Марек — ЧО Гб	2:1
Академик — Тракия	0:2
Берое — Черноморец	2:0
ЖСК-Спартак — Лясков	2:0
Ботев — Ч. море	0:2
Етър — Дунав	3:2
Спартак — Славия	2:1

КЛАСИРАНЕ:

1. Левски-Спартак	15-3
2. ЖСК-Спартак	13-4
3. ЦСКА С. знаме	10-4
4. Берое	9-5
5. Локомотив Сф	8-7
6. Етър	8-7
7. Тракия	10-6
8. ЧО Гб	8-3
9. Марек	4-10
10. Славия	7-8
11. Ботев	8-9
12. Дунав	8-10
13. Ч. море	9-13
14. Черноморец	8-5
15. Лясков	3-6
16. Локомотив Пд	8-13
17. Спартак	8-13
18. Академик	9-11

„Б“ РФГ

„ЛОКОМОТИВ“ (ГО) — „ДОРОСТОЛ“ 0:0

В тази среща домакините напълно заслужено получиха наказанието за неумението си да реализират съвсем изгодни положения. Масивният натиск на горнооряховчаните пред централната защитна зона на гостите донесе оскъдни стрелкови положения, но липсваше реализатор.

Заиграли малко по-правилно след почивката, състезателите на „Локомотив“ получиха идеални възможности, но съвсем леко ги пропуснаха. Иван Василев (7) не бе настой чия шумовка, Георгиев (9) до смя

ната му със Синалов (76-та минута) непростосно чакане нагодява позиция за удар, но не показва нас точително за топката...

И... в крайна сметка посредственото ниво на останалите (с изключение на Г. Луканов и Пашанков) предопредели безизтъпна загуба.

Трябва да напомним максимално, че... реализаторските качества са основен елемент във футбола ната игра.

Александър ЧАНТАРОВ

„АКАДЕМИК“ — „МЕТАЛУРГ“ 1:0

Каква разлика в играта на студентите в сравнение с мача в Разград! Срещу „Металург“ те изневоля един футболно-спектакъл с много движение, с остриумни ходовете, с доста големи положения. Дад за хубавата игра имат и гостите, които се бориха мъжествено. Трябва да се съжалява, че някои техни груби прояви помрачиха до известна степен общо впечатление за им представяне на съвешовски терен. Студентите не можаха да оползотворят пълното си надомощие през първото полувреме поради неумение да използват чисти

положения, или просто поради липса на шанс.

Шумът на домакините продължи след почивката. В 57-та минута Даковски (11) от мястото на лявения удар изнес чудесно топката и тя намери левия ъгъл като изненада Божилков (1 М) — 1:0. Играта пази динамична си характер. Номестни гостите също бяха близо до успеха — Почнев не улови от близо, а в 88-та минута „гредата“ се оказа помощник на Петров (1. Ак)...

Петър КИРИЛОВ

„ВОЛОВ“ — „ЛЕВСКИ“ (ЛЯСК) 0:0

На този мач лясковските футболнисти излязоха напълно мобилизирани с изключително голяма воля за победа за достойно представяне. В техен актив остана и отлично изпълнената тактическа задача. Напрежението „рокови“ се оказало много сполучливо. Велес с № 5 осъществяваше ефект не преливане от отбрана в нападение. С най-опасна нападателят на домакините Лулчев се зае защитникът Нурев, съответно преизвършен в ляво, конкретни мерки бяха взети и по опазването на другото „острие“ на вълоните Сладков. Така шумени бяха напълно обезвредени. Отлично игра в защитата Иван Сто

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

РЕЗУЛТАТИ:

А. Кичев — Кърпачев	2:2
Академик — Металург Ел	1:0
Лясковски — Лукогорец	0:0
Локомотив ГО — Достол	0:0
Чавдар — Добружича	1:0
Септ. слава — Сметавица	2:1
Волов — Левски Ляск	0:0
Дунав — Локомотив Мз	0:0
Локомотив Рс — Бдин	0:0

КЛАСИРАНЕ:

1. Волов	9-1
2. Локомотив ГО	4-8
3. Металург	10-7
4. Раковски	9-6
5. Академик	6-4
6. Кърпачев	14-8
7. Лукогорец	10-7
8. Чавдар	9-9
9. Бдин	7-4
10. Локомотив Рс	3-3
11. Локомотив Мз	8-6
12. Достол	7-7
13. А. Кичев	5-9
14. Септ. слава	7-11
15. Добружича	1-4
16. Лясковски	9-7
17. Сметавица	8-10
18. Дунав	8-10

„ЛЯТНА ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

РЕЗУЛТАТИ:

Сашево — Караджа	5:1
ДЗЗ — Моравя	2:3
Върбоска — Ресен	1:0
Самоволене — Б. Сам	1:0
Бяла черква — Патреш	1:1
Кингетоно — Сухиндол	3:1
Бутново — Лясковец	1:0
Михалин — Златарица	1:0
Кесарево — Ж. П.	4:4

КЛАСИРАНЕ:

1. Българско Сливово	15-10
2. Лясковец	20-2
3. Бутново	10-7
4. Патреш	20-11
5. Михалин	16-11
6. Кингетоно	17-13
7. Кирсане	18-18
8. Сухиндол	18-16
9. Ресен	19-12
10. Железничар	15-12
11. Върбоска	12-12
12. Златарица	12-12
13. Кесарево	16-20
14. Сашево	15-12
15. Бяла черква	4-14
16. Моравя	8-10
17. Самоволене	4-9
18. ДЗЗ	4-13

На международни теми

Главната задача: отпор на империалистическите заплахи

Завърши двуседмичното посещение на чилийския президент Салвадор Алиенде в Еквадор, Колумбия и Перу. Посрещан на всякъде радушно от широката общественост и с подчертано желание за сътрудничество от управляващите среди в тези три страни, президентът Алиенде имаше възможност да разясни и защити принципите, въз основа на които се развива Чили при управлението на Блока на народното единство.

Обновлението, което руши архаичните структури на чилийското общество направи силно впечатление в Еквадор, Колумбия и Перу. На официален обед в Кито еквадорският президент Веласко Ибара даде положителна оценка на национална защитата на меднорудната промишленост и на ускореното извършване на аграрната реформа в Чили. Федерацията на университетските студенти в Еквадор издаде специална декларация, в която се подчертава: „Посещението на чилийския президент ни дава възможност да виждаме ясно необходимостта за Еквадор да национализира петрола така, както това бе извършено с медта в Чили“. Подобни изявления и декларации бяха направени от най-видни държавни и обществени дейци в Колумбия и особено в Перу — страна, която твърде чувствително посеща върху интересите на американските монополи.

В речите, произнесени на различни официални срещи, президентите на Чили, Еквадор, Колумбия в Перу потвърдиха няколко съществени принципа, върху които се изграждат взаимностношенията между тези латиноамерикански държави, влияещи в така наречената „Андекса група“. Тази група, която се поставя за цел да координира усилията на влизаните в нея страни към организиране и постигане на целите си.

на чуждестранния и преди всичко на американския капитал, взе напоследък някои важни решения в тази насока. В една своя реч в Богота президентът Алиенде припомни, че не само страните от „Андекса група“ страдат от експлоатацията на американските монополи, но и по-голямата част от държавите на континента продължават да са икономически зависими от чуждестранния и най-вече от американския капитал. В държавите от Латинска Америка, каза той, сега има 80 милиона неграмотни, 75 милиона безработни и не достигат 14 милиона жилища. Според него разрешаването на тези тежки проблеми е възможно само при радикални промени във вътрешната структура на Латинска Америка и в нейните международни връзки.

Един от основните моменти, който бе подчертан по време на цялата обиколка на Алиенде, бе принципът на така наречен „латуализъм“, т. е. при изявяване на съществувалата форма на управление и забрана за която и да било страна да упражнява политически и икономически натиск върху други държави. Президентът на Чили не веднъж публично, че „латуализъм“ трябва да се съчетава със солидарността между латиноамериканските държави, които са изправени пред една и съща заплаха. Не случайно в съвместно популяно-чилиско комунике таз заплахата е посочена твърде ясно — това е американският империализъм.

Още един съществен елемент на „латуализма“, изтъкван от Салвадор Алиенде, е правото на всяка страна да урежда своите външни връзки със всички други държави. Това в последна сметка означава, че всяка латиноамериканска страна има право да възстанови отношението си с всяка страна, която пожелае.

Вашингтон съгласно позорната резолюция на Организацията на американските държави от 1964 година.

Това тълкуване на „латуализма“ е в същност ново подчертаване на принципите, залегнали в „Декларацията от Салта“ — основен документ за отношенията на Чили с други страни от континента, подписан от Салвадор Алиенде и аргентинския президент Ланусе по време на неотдавнашното посещение на чилийския президент в Аржентина. В „Декларацията от Салта“ изрично бе изразено правото на всяка страна да избира свободно своя начин на управление, всички спорове между държавите да бъдат разрешавани с мирни средства. Фактически това бе признание на изграждането на Чили нов път на развитие.

Подчертаването на тези основни принципи има важно значение за сегашния момент, когато американският империализъм за силва натиска си срещу държавите от „Андекса група“. Само преди няколко седмици в Боливия — една от членките на тази група, бе извършен преврат от десните сили. Превратът е предпретворен към Перу и Чили, които водят активна антиимпериалистическа политика. Не случайно на 28 август перуанският президент Веласко Ибара заяви: „В Перу съществува контрреволюционен заговор, който иска да бъде възстановен консервативният режим и е вдъхновяван и финансиран от чужди сили“. Словата тук многократно изтъкваната от Салвадор Алиенде необходимост за засилване солидарността между латиноамериканските страни пред общата империалистическа заплаха може да се счита за една от главните задачи на неговата обиколка.

Ал. АЛЕКСИЕВ

С. Гьорова е вникнала в обикновеното и творческото богатство на Кисимов. Тя се възхищава от своя герой, обича го. Та кой не е обикновен актьор, когато веднаж го е виждал или чул? Но авторката не се стреми да изтъкне, а още по-малко да натрапи своето отншение към К. Кисимов. Може би затова в книгата всичко е убедително, увлекателно. Тук читателят се среща още един път с големия актьор, който десетилетия наред ни е очаровал от сцената. Вижда го като Страдждата, като Златият, като Аркашия, вижда го в „Дванадесета нощ“, в „Кога то вятърът си играе“, в „Службогони“...

Основният мотив в образа на Кисимов е неговата любов към изкуството, към театъра. Всяко негово действие, всеки негов жест на сцената, от рецитаторския подиум, сред близки и непознати е израз на тази любов. Като изповед и творческо верую, на което актьорът остана верен до последния дъх на живота си, звучат редовете от едно негово писмо, писано още през 1925 г.: „И затова реших да служа на изкуството: това прави сърцето добро, мисли те нежни и другите сгрива. Защото то е светлината. То е красотата и истината! И тичам аз от сутрин до късна нощ да търся тази истина, виждам я и я чувам във всичко и чувствавам с възторг и печал колко тя е чудна и не обитна.“

Биографията на Кисимов е неразделно свързана с Велико Търново, с неговия роден град. В книгата на С. Гьорова има един чудесен пасаж: „Не е възможно да се избере по-добро родно място за дарование като Константин Кисимов. По браздите на историята и легендата, на позора и подвига, на миналото и настоящето там единствено той е могъл да се изкачи до върха — да гледа от най-чистия извор на патриотизма.“

К. Кисимов е безмерно влюбен в своето родно Велико Търново. Той живее с негово то минало, настоящето и бъдещето. Той иска — това е негов завет — да бъде погребан край Янтра.

Книгата на С. Гьорова има и дълбоко познавателно съдържание. Преди всичко тя ни запознава с живота и творческата биография на един от най-големите творци на българския театър, оставил дълбоки следи като актьор и рецитатор на „един истински театрален маг“. Тя ни запознава и с важни моменти от историята на българския театър, свързани с дейността на К. Кисимов. Книгата съдържа страници и от историята на театралното дело във Велико Търново, от проявите на Кисимов във Великотърновския театър, от съвместната му работа с актьорите в родния му град.

Георги Хр. ГОРГИЕВ

Севелина Гьорова, „Константин Кисимов“, изд. „Народна култура“, София, 1971 г., стр. 209.